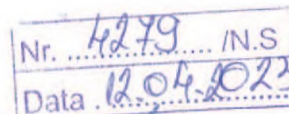

MINISTERUL JUSTIȚIEI

2122 C

5612032/24.04.2023

Nr. 22635/2023

din 12.04.2023

Către: Domnul Adrian HATOS
Senator
Parlamentul României

Ref. Întrebarea dumneavoastră având ca obiect „Măsuri de prevenție a femicidului și de îmbunătățire a situației copiilor care rămân orfani în urma acestui fenomen”

22.03.

Stimate domnule Deputat,

Având în vedere întrebarea dumneavoastră adresată ministrului justiției, referitoare la „Măsuri de prevenție a femicidului și de îmbunătățire a situației copiilor care rămân orfani în urma acestui fenomen”, vă aducem la cunoștință următoarele:

Raportat la obiectul întrebării, cu titlu general, precizăm că rolul și atribuțiile Ministerului Justiției, ca organ al administrației publice centrale, sunt reglementate prin Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea sa. Astfel, potrivit art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009, Ministerul Justiției are rolul de a contribui la buna funcționare a sistemului judiciar și la asigurarea condițiilor îndeplinirii justiției ca serviciu public, apărarea ordinii de drept și a drepturilor și libertăților cetățenești. De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 6 pct. II. 2 teza I și pct. II. 6 din același act normativ, „Ministerul Justiției elaborează proiectele de acte normative care au legătură cu domeniul său de activitate”, respectiv „analizează și avizează, după caz, exclusiv din punctul de vedere al constituționalității, legalității și tehnicii legislative, proiectele de acte normative elaborate de alte ministere”.

Prin urmare, sfera de competență a Ministerului Justiției este subordonată scopurilor sale fundamentale, astfel cum acestea sunt reglementate de actul normativ privind organizarea și funcționarea sa.

Astfel, Ministerul Justiției este preocupat de protecția victimelor violenței în familie și a minorilor aflați în întreținerea acestora, însă competența în această materie a instituției noastre este limitată, fiind partajată cu alte instituții ale statului.

Sub această rezervă, facem mențiunea că Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea informării, sprijinirii și protecției victimelor infracțiunilor, conține dispoziții referitoare la protecția victimelor violenței în familie, inclusiv a minorilor aflați în îngrijirea acestora.

Astfel, potrivit art. 3⁴ din Legea nr. 211/2004, în sensul acestei legi, expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

a) victimă a infracțiunilor - persoana fizică ce a suferit un prejudiciu, de orice natură, inclusiv o vătămare a integrității sale fizice, mintale sau emoționale sau un prejudiciu

MINISTERUL JUSTIȚIEI

economic, cauzate în mod direct de o infracțiune, precum și membrii familiei unei persoane decedate ca urmare a unei infracțiuni și care au suferit prejudicii în urma decesului persoanei respective;

b) membru de familie - soțul/soția, persoana care conviețuiește cu victima, și care se gospodărește împreună cu aceasta de o manieră stabilă și continuă, rudele în linie directă, până la gradul II inclusiv, frații și surorile, precum și persoanele aflate în întreținerea victimei;

Potrivit art. 3° alin. (3) din Legea nr. 211/2004, evaluarea victimelor se realizează de către Serviciul pentru Sprijinirea Victimelor Infracțiunilor, respectiv compartimentele și furnizorii de servicii sociale prevăzuți la art. 3¹, în vederea asigurării accesului victimelor cât mai rapid la suport psihologic, medical, de asistență socială, consiliere juridică, în funcție de nevoile individuale ale victimei.

Totodată, potrivit art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea 211/2004, organele judiciare au obligația de a încunoștința victimele infracțiunilor cu privire la tipul de sprijin pe care victimele îl pot primi și din partea cui, inclusiv, în cazul în care este relevant, informații de bază privind accesul la asistență medicală, orice tip de asistență specializată, inclusiv asistență psihologică și cazare alternativă.

Mai mult, potrivit art. 7 alin. (4) lit. a) și b) din Legea nr. 211/2004, serviciile de sprijin și protecție acordate atât victimelor infracțiunilor, cât și membrilor familiei acestora pot fi:

- a) informare privind drepturile victimei;
- b) consiliere psihologică, consiliere cu privire la riscurile de victimizare secundară și repetată sau de intimidare și răzbunare;
- c) consiliere privind aspectele financiare și practice subsecvente infracțiunii;
- d) servicii de inserție/reinserție socială;
- e) sprijin emoțional și social în scopul reintegrării sociale;
- f) informații și consiliere cu privire la rolul victimei în cadrul procedurilor penale, inclusiv pregătirea pentru participarea la proces. Aceste servicii de informații și consiliere nu includ asistența juridică gratuită a victimelor unor infracțiuni prevăzută la art. 14 - 20 ori asistența juridică a persoanei vătămate prevăzută în Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare;
- g) îndrumarea victimei către alte servicii specializate, atunci când este cazul: servicii sociale, serviciile medicale, servicii de ocupare, de educație sau alte servicii de interes general acordate în condițiile legii.

În ceea ce privește asistența juridică gratuită a victimelor unor infracțiuni, precizăm că aceasta este reglementată de dispozițiile art. 14-20 din Legea nr. 211/2004, beneficiare putând fi, potrivit art. 14 alin. 1 lit. a) și b), următoarele categorii de victime:

a) persoanele asupra cărora a fost săvârșită o tentativă la infracțiunile de omor, omor calificat, prevăzute la art. 188 și 189 din Codul penal, o infracțiune de vătămare corporală, prevăzută la art. 194 din Codul penal, o infracțiune intenționată care a avut ca urmare vătămarea corporală a victimei, o infracțiune de viol, agresiune sexuală, act sexual cu un minor, coruperea sexuală a minorilor, prevăzute la art. 218 - 221 din Codul penal;

MINISTERUL JUSTIȚIEI

b) soțul, copiii și persoanele aflate în întreținerea persoanelor decedate prin săvârșirea infracțiunilor de omor, omor calificat, prevăzute la art. 188 și 189 din Codul penal, precum și a infracțiunilor intenționate care au avut ca urmare moartea persoanei. Referitor la acordarea de către stat a compensațiilor financiare victimelor unor infracțiuni, menționăm că, potrivit art. 21 alin. (1) din Legea nr. 211/2004, compensația financiară se acordă, la cerere, următoarelor categorii de victime:

a) persoanele asupra cărora a fost săvârșită o tentativă la infracțiunile de omor și omor calificat, prevăzute la art. 188 și 189 din Codul penal, o infracțiune de vătămare corporală, prevăzută la art. 194 din Codul penal, o infracțiune intenționată care a avut ca urmare vătămarea corporală a victimei, o infracțiune de viol, act sexual cu un minor și agresiune sexuală, prevăzute la art. 218 - 220 din Codul penal, o infracțiune de trafic de persoane și trafic de minori, prevăzute la art. 210 și 211 din Codul penal, o infracțiune de terorism, precum și orice altă infracțiune intenționată comisă cu violență;

b) soțul, copiii și persoanele aflate în întreținerea persoanelor decedate prin săvârșirea infracțiunilor prevăzute la alin. (1).

Totodată, menționăm că, în conformitate cu prevederile art. 37¹ alin. (1) lit. b) din Legea nr. 318/2015 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările aduse prin Legea nr. 230/19.07.2022¹, mecanismul național de susținere a prevenirii criminalității, denumit în continuare mecanismul, reprezintă cadrul instituțional și financiar prin intermediul căruia se asigură facilitarea accesului victimelor infracțiunilor prevăzute de Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea informării, sprijinirii și protecției victimelor infracțiunilor, cu modificările și completările ulterioare, la compensații echitabile și corespunzătoare prejudiciilor suferite.

Potrivit dispozițiilor alin. (2) și (3) ale aceluiași text de lege, mecanismul se constituie prin suplimentarea anuală a bugetelor ordonatorilor principali de credite ai autorităților publice prevăzute la art. 37² alin. (1) lit. a) - f) cu sumele reprezentând 50% din sumele de bani confiscate în proceduri penale, 50% din sumele de bani rezultate din valorificarea bunurilor confiscate în proceduri penale, precum și 50% din sumele de bani obținute din executarea hotărârilor de confiscare prin echivalent în proceduri penale, rămase după acoperirea cheltuielilor de valorificare, a deducerii sumelor care fac obiectul distribuirii internaționale de către Agenție, precum și a altor rețineri, potrivit legii.²

De asemenea, menționăm că în conformitate cu prevederile art. 37² alin. (1) lit. e) și f) din Legea nr. 318/2015, sumele din mecanism se alocă astfel:

- 15% pentru Ministerul Justiției;
- 15% pentru Agenție în vederea finanțării nerambursabile a proiectelor propuse de asociații și fundații cu obiect de activitate în domeniul asistenței și protecției victimelor și asistenței sociale.

¹ Privind modificarea și completarea Legii nr. 318/2015 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate și pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală.

² Potrivit art. 37¹ alin. (3) din Lege, mecanismul se operaționalizează începând cu ianuarie 2023 și este funcțional pe durata a 5 ani, cu posibilitatea prelungirii prin lege.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

Potrivit art. 37⁷ alin. (2) din Legea 318/2015, sumele alocate bugetului Ministerului Justiției pot fi utilizate și pentru suplimentarea fondurilor necesare pentru acordarea compensației financiare sau a avansului din aceasta pentru victimele infracțiunilor potrivit prevederilor Legii nr. 211/2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și pentru acordarea voucherelor prevăzute la art. 37¹⁵.

Procedura prin care Agenția Națională de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate distribuie fondurile către asociațiile și fundațiile prevăzute la art. 37² alin. (1) lit. f), este reglementată în secțiunea a 4-a din Legea nr. 318/2015, iar accesul victimelor infracțiunilor la compensații este reglementat în secțiunea a 5-a din Lege, în cuprinsul art. 37¹⁴-37¹⁵.

Astfel, potrivit art. 37¹⁴ alin. (1) din Legea nr. 318/2015, victimele infracțiunilor prevăzute la art. 21 din Legea nr. 211/2004, cu modificările și completările ulterioare, pot solicita, prin derogare de la dispozițiile art. 27 alin. (1) din aceeași lege, compensații financiare pentru prejudiciile morale suferite prin săvârșirea infracțiunii. Potrivit alin. (2) al aceluiași articol, victimele infracțiunilor prevăzute la art. 21 din Legea nr. 211/2004, cu modificările și completările ulterioare, pot solicita, prin derogare de la limita prevăzută la art. 27 alin. (2) din aceeași lege, compensații financiare pentru prejudiciile materiale rezultate din distrugerea, degradarea sau aducerea în stare de neîntrebuințare a bunurilor victimei ori din deposedarea acesteia prin săvârșirea infracțiunii.

Totodată, potrivit dispozițiilor art. 37¹⁵ alin. (1) și (2) din Lege, pentru acoperirea nevoilor urgente se poate acorda victimelor infracțiunii un avans din compensația financiară sub formă de voucher. Voucherele se acordă în limita unei sume echivalente cu 5 salarii de bază minime brute pe țară stabilite pentru anul în care victima a solicitat avansul. Voucherele se folosesc exclusiv de către victimele infracțiunilor pentru acoperirea cheltuielilor de hrană, cazare, transport, medicamente și materiale sanitare, precum și materiale de igienă și de uz personal.

De asemenea, Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței domestice, conține o serie de prevederi care asigură o protecție reală victimelor violenței domestice. Astfel, potrivit art. 6 lit. c) și d) din acest act normativ, victima violenței domestice are dreptul la protecție specială, adecvată situației și nevoilor sale, precum și la servicii de consiliere, reabilitare, reintegrare socială, precum și la asistență medicală gratuită, în condițiile prezentei legi.

Mai mult, Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice³ - Convenția de la Istanbul -, ratificată de România prin Legea nr. 30/2016, impune statelor semnatare măsuri concrete de prevenire și de protecție, fiind cel mai complex instrument de cooperare juridică internațională în ceea ce privește prevenirea violenței și combaterea violenței domestice și a violenței împotriva femeilor, protejarea victimelor, urmărirea penală a autorilor și adoptarea unei game largi de măsuri pentru a stopa acest flagel.

³ Legea nr. 30/2016 din 17 martie 2016 pentru ratificarea Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, adoptată la Istanbul la 11 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 25 martie 2016.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

În vederea implementării principalelor prevederi ale Convenției, a fost elaborată Legea nr. 174/2018 privind modificarea și completarea Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, printr-un efort de largă colaborare a instituțiilor cu responsabilități în domeniu și al organizațiilor neguvernamentale reprezentative⁴, Ministerul Justiției fiind coinițiator al acestui act normativ. În ceea ce privește domeniul de competență al Ministerului Justiției, precizăm că, prin Legea nr. 174/2018 au fost reglementate ordinul de protecție provizoriu, respectiv ordinul de protecție, ca forme specifice de protecție a victimelor violenței domestice.⁵

Referitor la măsurile de protecție ce se pot dispune prin ordinul de protecție provizoriu, în scopul diminuării riscului constatât, art. 31 alin. (7) din Legea nr. 217/2003 republicată prevede că autoritățile și instituțiile publice competente au obligația ca, din oficiu sau la solicitarea unităților de poliție ori a oricărei persoane interesate, să pună în aplicare măsuri de protecție urgente și specifice cu privire la minori, persoane cu dizabilități sau persoane cu nevoi speciale, vizate de ordinul de protecție provizoriu.

Totodată, în ceea ce privește ordinul de protecție, art. 38 din Legea 217/2003 statuează următoarele:

(1) Persoana a cărei viață, integritate fizică sau psihică ori libertate este pusă în pericol printr-un act de violență din partea unui membru al familiei poate solicita instanței ca, în scopul înlăturării stării de pericol, să emită un ordin de protecție prin care să se dispună, cu caracter provizoriu, una ori mai multe dintre următoarele măsuri - obligații sau interdicții:

a) evacuarea temporară a agresorului din locuința familiei, indiferent dacă acesta este titularul dreptului de proprietate;

b) reintegrarea victimei și, după caz, a copiilor, în locuința familiei;

c) limitarea dreptului de folosință al agresorului numai asupra unei părți a locuinței comune atunci când aceasta poate fi astfel partajată încât agresorul să nu vină în contact cu victima;

d) cazarea/plasarea victimei, cu acordul acesteia, și, după caz, a copiilor, într-un centru de asistență dintre cele prevăzute la art. 19;

e) obligarea agresorului la păstrarea unei distanțe minime determinate față de victimă, față de membrii familiei acesteia, astfel cum sunt definiți potrivit prevederilor art. 5, ori față de reședința, locul de muncă sau unitatea de învățământ a persoanei protejate;

f) interdicția pentru agresor de a se deplasa în anumite localități sau zone determinate pe care persoana protejată le frecventează ori le vizitează periodic;

g) obligarea agresorului de a purta permanent un dispozitiv electronic de supraveghere;

h) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victima;

i) obligarea agresorului de a preda poliției armele deținute;

⁴ Citat din Expunerea de motive la Proiectul de Lege privind modificarea și completarea Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie.

⁵ Legea a fost inițiată de Ministerul Muncii și Justiției Sociale (în prezent Ministerul Muncii și Solidarității Sociale), având coinițiatori Ministerul Justiției și Ministerul Afacerilor Interne.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

j) încredințarea copiilor minori sau stabilirea reședinței acestora.

Potrivit art. 19 alin. (1) din Legea nr. 217/2003, centrele de primire în regim de urgență, denumite în continuare adăposturi, sunt unități de asistență socială, cu sau fără personalitate juridică, de tip rezidențial, care asigură protecție, găzduire, îngrijire și consiliere victimelor violenței domestice. Potrivit alin. (2) al aceluiași text de lege, adăposturile asigură gratuit, pe o perioadă determinată, asistență familială atât victimei, cât și minorilor aflați în îngrijirea acesteia, protecție împotriva agresorului, asistență medicală și îngrijire, hrană, cazare, consiliere psihologică și consiliere juridică, potrivit instrucțiunilor de organizare și funcționare elaborate de autoritate.

Referitor la solicitarea privind reglementarea în Codul penal a infracțiunii de femicid, ca infracțiune distinctă, facem precizarea că, pe lângă infracțiunile de omor (art. 188) și omor calificat (art. 189), Codul penal reglementează și infracțiunea de violență în familie (art. 199). Potrivit dispozițiilor art. 199 Cod penal, dacă faptele prevăzute în art. 188 (omor), art. 189 (omor calificat) și art. 193 - 195 sunt săvârșite asupra unui membru de familie, maximul special al pedepsei prevăzute de lege se majorează cu o pătrime.

Subiectul activ al acestei infracțiuni poate fi, la fel ca și subiectul pasiv, numai un membru de familie. Prin membru de familie se înțelege, potrivit art. 177 Cod penal, ascendenții și descendenții, frații și surorile, copiii acestora, precum și persoanele devenite prin adopție, potrivit legii, astfel de rude, soțul, precum și persoanele care au stabilit relații asemănătoare aceloră dintre soți sau dintre părinți și copii, în cazul în care conviețuiesc.

Astfel, potrivit actualei reglementări, noțiunea de membru de familie se extinde și asupra concubinilor și afinilor, precum și asupra oricărei alte persoane, dacă sunt îndeplinite două condiții: aceștia să fi stabilit relații asemănătoare celor între soți sau între părinți și copii, respectiv să conviețuiască.

Prin urmare, Codul penal în actuala sa reglementare conține, în cadrul infracțiunii de violență în familie, dispoziții care asigură protecția relațiilor sociale care se referă la ocrotirea vieții, integrității corporale sau sănătății membrilor de familie împotriva faptelor care aduc atingere acestor atribute ale persoanei. Astfel, prin infracțiunea de violență în familie sunt protejate toate victimele, indiferent de sex, împotriva actelor de violență exercitate de soț/soție sau, după caz, de persoana cu care conviețuiesc, iar introducerea unei infracțiuni distincte al cărei subiect pasiv să fie doar persoanele de sex feminin nu este justificată.

În concluzie, în ceea ce privește componenta legislativă a protecției victimelor violenței domestice, arătăm că actele normative sus-menționate conțin dispoziții care permit atât angajarea răspunderii penale a agresorilor și implicit prevenirea actelor de violență, cât și asigurarea protecției, informarea și asistența victimelor și a minorilor aflați în îngrijirea acestora, consilierea lor psihologică și facilitarea accesului la compensații echitabile și corespunzătoare prejudiciilor suferite.

Referitor la programele de protecție a drepturilor victimelor unor infracțiuni cu violență, din perspectiva Ministerului Justiției, menționăm că, în cadrul Mecanismului Financiar Norvegian (MFN) 2014-2021 pentru care Ministerul Justiției are calitatea de

MINISTERUL JUSTIȚIEI

Operator de program pentru programul „Justiție”, se derulează în prezent două proiecte predefinite⁶ implementate de către Agenția Națională pentru Egalitate între Femei și Bărbați (ANES) în parteneriat cu instituții de profil din România și Norvegia, cu un buget total de 3.323.529 de euro.

Proiectele sus-menționate urmăresc atât îmbunătățirea capacității autorităților române de a implementa Convenția de la Istanbul, cât și îmbunătățirea capacității autorităților locale de a sprijini victimele violenței domestice și a violenței bazate pe deosebirea de gen, printre rezultatele obținute până în prezent numărându-se și:

- înființarea și operaționalizarea a 10 centre de intervenție pentru victimele violenței sexuale în cadrul a 10 spitale județene de urgență⁷ precum și a 8 centre de consiliere a agresorilor în cazurile de violență domestică⁸, până în prezent fiind înregistrate pentru consiliere 22 de femei, victime ale violenței domestice, precum și 105 agresori;
- derularea a două campanii naționale de informare și sensibilizare în domeniul prevenirii violenței domestice și a violenței împotriva femeilor, cu accent pe problematica femeilor de etnie romă;
- formarea profesională a 650 profesioniști din domeniul judiciar, de aplicare a legii și cu atribuții în aplicarea măsurilor de prevenire și combatere a violenței domestice și de gen;
- elaborarea unui îndrumar pentru membrii echipelor mobile în situații de urgență în cazuri de violență domestică și a unui ghid pentru intervierea victimelor violenței domestice pentru specialiștii din domeniu.

De asemenea, în cadrul MFN 2014-2021 este în curs de implementare un alt proiect derulat de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție⁹ în parteneriat cu instituții naționale și europene, care își propune atât îmbunătățirea mecanismelor de protecție și asistență pentru minori victime ale infracțiunilor, prin evaluarea mecanismelor de protecție și asistență existente și formularea de recomandări pentru îmbunătățirea eficienței acestora, cât și continuarea formării profesionale a procurorilor cu privire la investigarea cazurilor ale căror victime sunt minori și amenajarea a 35 de spații destinate audienței victimelor minore, inclusiv a celor de etnie romă.¹⁰

⁶ Proiectul „Sprijin pentru implementarea Convenției de la Istanbul în România” este implementat de către ANES și instituții din Norvegia - Secretariatul Shelter Movement, Spitalul Universitar Saint Olavs, Departamentul Centrului pentru Cercetare și Educație în Psihiatrie Criminalistică din Bræset (Spitalul Bræset) în perioada 29.01.2019-29.10.2023;

Proiectul „VERA - Schimbare pozitivă prin acțiuni integrate în vremuri dificile!” este implementat de către ANES și organizații non-guvernamentale din România, în perioada 15.07.2022-30.04.2024;

⁷ Spitalele județene de urgență din: Satu Mare, Piatra Neamț, Dolj, Brăila, Sibiu, Constanța, Ialomița, Timiș, Bacău, București.

⁸ La nivelul Sectorului 6 al municipiului București și a județelor Dolj, Ialomița, Timiș, Constanța, Bacău, Sibiu și Giurgiu;

⁹ Proiectul „Protecția victimelor infracțiunilor” este implementat de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în parteneriat cu instituții din România (Ministerul Justiției prin Direcția de Prevenire a Criminalității, Direcțiile Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului din București de la nivelul Sectoarelor 2-6) și Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene - FRA în perioada 28.01.2022-30.04.2024.

¹⁰ Pentru mai multe informații despre proiectele sus-menționate, pot fi accesate paginile dedicate, la adresele <https://anes.gov.ro/justitie> și, respectiv <http://www.pro-vict.net>.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

În același context, vă aducem la cunoștință că, în conformitate cu legislația națională¹¹, instituția care îndeplinește funcțiile de strategie, reglementare, reprezentare și autoritate de stat în domeniul violenței în familie și violenței împotriva femeilor, având atribuții în elaborarea, coordonarea și aplicarea strategiilor și politicilor Guvernului în această materie este Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, aflată în subordinea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale.

Prin urmare, informații suplimentare privind programele de protecție a drepturilor victimelor unor infracțiuni cu violență pot fi furnizate de Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați ori de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, instituțiile cu atribuții în acest domeniu.

Cu deosebită considerație,

Marian Cătălin PREDOIU

Ministrul Justiției

¹¹ Art. 1 din Hotărârea nr. 177/2016 din 23 martie 2016 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați.